

**UCHWAŁA NR 0007/XII/97/2019
RADY POWIATU SUSKIEGO**

z dnia 5 grudnia 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pani A. M. z dnia 22 października 2019 roku na Dyrektora Powiatowego
Centrum Pomocy Rodzinie w Suchoj Beskidzkiej**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tj. Dz. U. 2019 ., poz. 511 ze zm.) oraz art. 229 pkt 4, art. 238 par. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego (tj. Dz. U. 2018., poz. 2096 z późn. zm.) Rada Powiatu Suskiego uchwała co następuje:

§ 1. 1. Skargę Pani A. M. z 22 października 2019 roku na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Suchoj Beskidzkiej uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie stanowiska stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Suskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu Suskiego

Ryszard Hadka

Uzasadnienie

W dniu 22. 10. 2019 roku wpłynęło do Starostwa Powiatowego w Suchej Beskidzkiej pismo Pani A.M., matki biologicznej dzieci umieszczonych w rodzinnej pieczy zastępczej, które zostało zakwalifikowane jako skarga na Dyrektora PCPR.

Zgodnie z §2 ust.1 Statutu Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Suchej Beskidzkiej, stanowiącego załącznik do Uchwały 0007/XXI/146/2016 Rady Powiatu Suskiego z dnia 30 sierpnia 2016 roku, PCPR w Suchej Beskidzkiej jest jednostką organizacyjną Powiatu Suskiego. Stosownie do artykułu 229 pkt.4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 poz.2096 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych jest rada powiatu. Zgodnie z kompetencjami skarga ta została przekazana do rozpatrzenia poprzez działającą przy Radzie Powiatu Suskiego powołaną Uchwałą Nr 0007/II/8/2018, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja zaproponowała Radzie Powiatu uznanie skargi za bezzasadną. Komisja szczegółowo zbadała okoliczności będące przedmiotem skargi, wysłuchała wyjaśnień Dyrektora PCPR i uznała iż wyjaśnienia te dają podstawę do uznania skargi za bezzasadną.

W kontakcie z Państwem M. każdorazowo pracownicy PCPR (pracownicy socjalni i koordynatorzy) stosują się do norm, zasad i etyki wykonywanego zawodu. Pracownicy PCPR pozostają otwarci na rozmowę z każdym rodzicem biologicznym oraz innymi osobami zaangażowanymi w pracę z dziećmi. Podczas tych rozmów pracownicy starają się wysłuchać stron i ich argumentów oraz udzielić stosownych wyjaśnień z uwzględnieniem troski o dobro małoletnich umieszczonych w pieczy zastępczej.

Państwo A. i M. M. od czasu umieszczenia dzieci w zawodowych formach pieczy zastępczej mają możliwość spotykania się z małoletnimi w siedzibie PCPR. Aktualnie z dziećmi spotyka się tylko matka. Pracownicy udostępniają pomieszczenie na spotkanie i nadzorują jego przebieg ze względu na bezpieczeństwo dzieci. Małoletnie rodzeństwo M. jest bardzo ruchliwe, głośnie, często opuszcza pokój spotkań. Dzieci wymagają stałej uwagi i kontroli zachowania, z czym nie zawsze Pani A. jest w stanie sobie samodzielnie poradzić, dlatego koordynatorzy chcą udzielić jej w tym zakresie wsparcia.

Co pół roku w siedzibie PCPR organizowano i nadal organizuje się zespoły ds. okresowej oceny sytuacji dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej, na które zapraszani są rodziny zastępcze, rodzina biologiczna oraz osoby zaangażowane w pracę z rodziną i dziećmi. Pani A. M. podczas takich spotkań jest informowana o aktualnej sytuacji dzieci, ma możliwość wypowiedzenia się w szerszym gronie jaka jest jej sytuacja i określenia czy jest w stanie przejąć nad nimi opiekę. Zgodnie z ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej Organizator ma w obowiązku złożyć do Sądu wnioski o uregulowanie sytuacji prawnej dzieci po 18 miesiącach od ich umieszczenia w pieczy zastępczej, jeżeli stwierdza, że nie ma możliwości powrotu dzieci do środowiska naturalnego. Państwo M. byli o tym informowani na każdym posiedzeniu zespołu ds. okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej – wyjaśniono na czym polega ta procedura.

Po umieszczeniu dzieci w pieczy zastępczej bezpośrednią opiekę nad nimi przejmują opiekunowie zastępczy. W przypadku małoletnich umieszczonych w zawodowych formach pieczy zastępczej (tak jak w przypadku małoletnich dzieci M.) Sąd każdorazowo rozszerza uprawnienia opiekunów zastępczych do decydowania w sprawach zdrowotnych, edukacyjnych i administracyjnych dotyczących małoletnich. W związku z czym opiekun zastępczy może zdecydować m.in. o wyborze szkoły dla dzieci, wyrażaniu zgody na ich udział w wycieczkach, udostępnianiu ich wizerunku w internecie, wyborze lekarza dla dziecka, składaniu wniosków do Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej, Zespołu Orzekające ds. Niepełnosprawności. Każda rodzina zastępcza w trosce o dobro dzieci wprowadza określone zasady i normy postępowania w domu.

Zważywszy na fakt, że rodzina zastępcza została rozwiązana a dzieci zostały odebrane i umieszczone w innych środowiskach zastępczych, to PCPR nadal wyraża wolę współpracy z rodziną biologiczną – Państwem A. i M. M. mimo, iż nie ma takiego ustawowego obowiązku.

Rada Powiatu podziela stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, w związku z tym podejmuje uchwałę o uznaniu skargi za bezzasadną.

Przewodniczący Rady
Powiatu Suskiego

Ryszard Hadka

Informacja.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu Postępowania Administracyjnego w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy- bez zawiadamiania skarżącego.